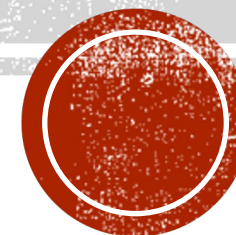

VERIFICAREA DATELOR PARAMETRICE

Lect. univ. dr. Adrian Gorbanescu

INTRODUCERE

- Cele mai multe dintre procedurile statistice sunt dedicate datelor parametrice.
- Testele parametrice folosesc date măsurate pe scală de interval/raport.
- Testele neparametrice folosesc date măsurate pe scală nominală sau ordinală.
- Este foarte important să verificăm îndeplinirea condițiilor necesare pentru aplicarea testelor parametrice înainte de a aplica testul pe care noi îl considerăm potrivit.

INTRODUCERE

- Cele mai multe dintre testele parametrice necesită îndeplinirea a patru condiții.
 1. condiția de normalitate
 2. omogenitatea varianțelor
 3. datele trebuie măsurate pe scală de interval/raport și fără valori extreme.
 4. condiția de independență - se referă la faptul că atunci când măsurăm comportamentul unui participant acesta nu este influențat de comportamentul altui participant.

CONDITIA DE NORMALITATE

1. Skewness și Kurtosis

- Atunci când skewness și kurtosis au valori cuprinse între -1 și 1 distribuția este normală.

```
#1. Skewness and kurtosis
```

```
skew(bd$DERS)  
kurtosi(bd$DERS)
```

```
> skew(bd$DERS)  
[1] 0.4191354  
> kurtosi(bd$DERS)  
[1] -0.261033  
> |
```

- Skewness = 0,41; Kurtosis = -0,26
- Deoarece ambii coeficienți sunt cuprinși între -1 și 1 distribuția DERS îndeplinește condiția de normalitate.

CONDITIA DE NORMALITATE

2. Analiza grafică a normalității

- Graficul Q-Q plot este utilizat pentru a testa condiția de normalitate.
- Distribuția este normală atunci când punctele sunt/sunt apropiate în/de zona gri.
- Pe măsură ce punctele se îndepărtează de linie înțelegem că distribuția nu îndeplinește condiția de normalitate.
- Acest grafic solicită pachetul **ggpubr**.

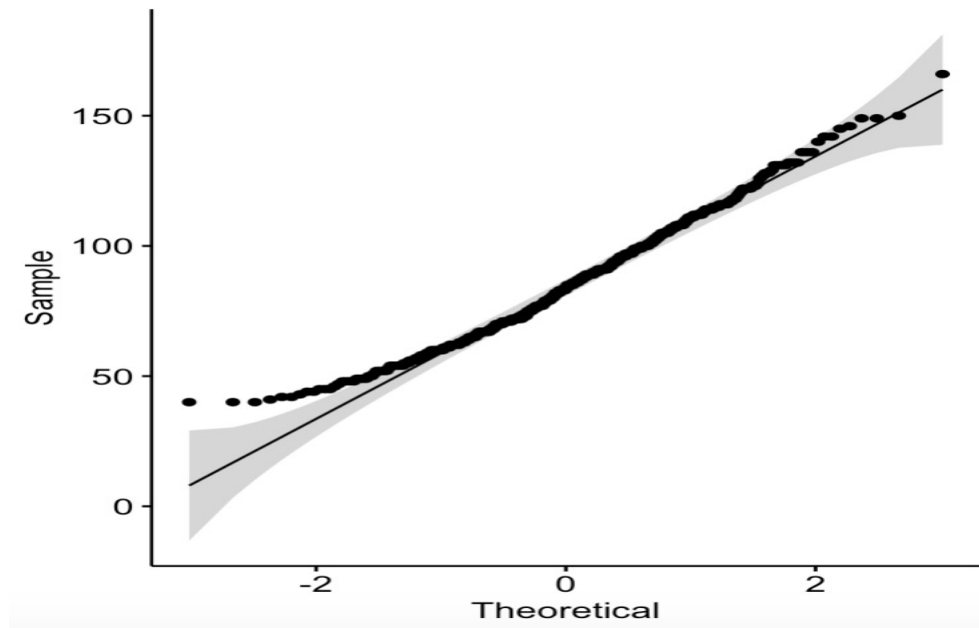
CONDITIA DE NORMALITATE

- Distanța dintre puncta și zona gri nu este atât de mare, astfel încât putem considera că distribuția este normală.

```
install.packages("ggpubr")
```

```
library(ggpubr)
```

```
ggqqplot(bd$DERS)
```


CONDITIA DE NORMALITATE

3. Aplicarea testelor pentru verificarea normalității

- Cele mai cunoscute teste pentru verificarea acestei condiții sunt **Kolmogorov-Smirnov** și **Shapiro-Wilk**.
- Aceste teste compară scorurile obținute la nivel de eșantion cu un set de scoruri distribuit normal care au aceeași medie și abatere standard.
- Testul Shapiro-Wilk este mai robust decât Kolmogorov-Smirnov.

CONDITIA DE NORMALITATE

- W – reprezintă valoarea calculată a testului și nu o vom folosi în stabilirea îndeplinirii condiției de normalitate.
- p - reprezintă probabilitatea ca ipoteza de nul să fie adevărată.
- *Ipoteza de nul (H_0) susține că nu există o diferență semnificativă între distribuția analizată și distribuția normală.*
- Dacă $p > \alpha$ acceptăm ipoteza de nul (H_0) și vom afirma că distribuția îndeplinește condiția de normalitate.
- Dacă $p \leq \alpha$ respingem ipoteza de nul și afirmăm că distribuția nu îndeplinește condiția de normalitate.

CONDITIA DE NORMALITATE

- Alpha reprezintă nivelul de eroare acceptat de comunitatea științifică.
- Pragul alpha este egal, implicit, cu 0.05.
- Putem stabili un prag alpha mai mic decât 0,05, dar niciodată mai mare de 0, 05.

CONDITIA DE NORMALITATE

- În acest exemplu **p** este egal cu 0.0000699.
- În concluzie $p < 0.05 \rightarrow$ ipoteza de nult este respinsă.
- Acest rezultat ne indică faptul că distribuția nu îndeplinește condiția de normalitate.

```
# test of normality  
shapiro.test(bd$DERS)
```

Shapiro-Wilk normality test

```
data: bd$DERS  
W = 0.98164, p-value = 6.999e-05
```


CONDITIA DE NORMALITATE

- Pragul α este setat implicit la 0.05.
- Dacă dorim, alpha poate avea o valoare mai mică (de exemplu, 0,01), dar niciodată mai mare de 0,05.

CONDITIA DE OMOGENITATE A VARIANTELOR

- Se referă la faptul că la niveluri diferite ale aceleași variabile, varianța (dispersia) nu trebuie să se modifice semnificativ.
- Această afirmație sugerează că dacă strângem date ale aceleași variabile din grupuri diferite de persoane, dispersia trebuie să fie aceeași pentru fiecare grup.
- Omogenitatea varianțelor poate fi verificată cu ajutorul testului **Levene**.
- Testul Levene solicită pachetul **car**.

CONDITIA DE OMOGENITATE A VARIANTELOR

- **F** este valoarea calculată a testului.
- **Pr (p)** – indică probabilitatea ca ipoteza de nul să fie adevărată.
- Asumpția ipotezei de nul este că nu există diferențe semnificative între varianțe → varianțele sunt omogene.
- Dacă $p \leq \alpha$ H_0 este respinsă și concluzionăm că varianțele nu sunt omogene.
- Dacă $p > \alpha$ acceptăm H_0 și concluzionăm că varianțele sunt omogene.

```
install.packages("car") | library(car)
```

```
# Levene test  
leveneTest(bd$DERS, bd$Gender, center=mean)
```

```
Levene's Test for Homogeneity of Variance (center = mean)  
      Df F value Pr(>F)  
group  1   1.994 0.1587  
      390
```


CONDITIA DE OMOGENITATE A VARIANTELOR

- $p = 0.158 \rightarrow$ ipoteza de nul este acceptată.
- În concluzie nu există o diferență semnificativă între împărțirea scorurilor DERS obținute de participanții de gen masculine și varianța scorurilor obținute de participanții de gen feminin \rightarrow varianțele sunt omogene.

```
Levene's Test for Homogeneity of Variance (center = mean)
      Df F value Pr(>F)
group  1    1.994 0.1587
      390
```


CONDITIA DE OMOGENITATE A VARIANTELOR

- *pe măsură ce volumul eșantionului crește, testul Levene poate respinge omogenitatea varianțelor, chiar dacă în realitate varianțele grupurilor sunt egale.*

SOLUTIE!!!

- *raportul varianțelor - presupune a calcula raportul dintre grupul cu varianța cea mai mare și grupul cu varianța cea mai mică, iar rezultatul obținut va fi comparat cu o valoare critică (de obicei această valoare este egală cu).*
- *Dacă raportul este mai mic sau egal cu 5 varianțele sunt omogene.*

CONDITIA DE OMOGENITATE A VARIANTELOR

- **Folosind funcția `var()` calculăm varianța *DEERS* pentru cele două eșantioane.**
- **Astfel, pentru bărbați $s^2 = 173.243$**
- **Pentru femei $s^2 = 205,066$**
- **Hartley's $F_{Max} = 205,066/173,243 \rightarrow$ Hartley's $F_{Max} = 1.836$**

```
var(dbc5$DEERS [dbc5$Genu1==1])
```

173.2434

```
var(dbc5$DEERS [dbc5$Genu1==2])
```

205.0665

- **Deoarece Hartley's $F_{Max} < 5 \rightarrow$ varianțele sunt omogene**

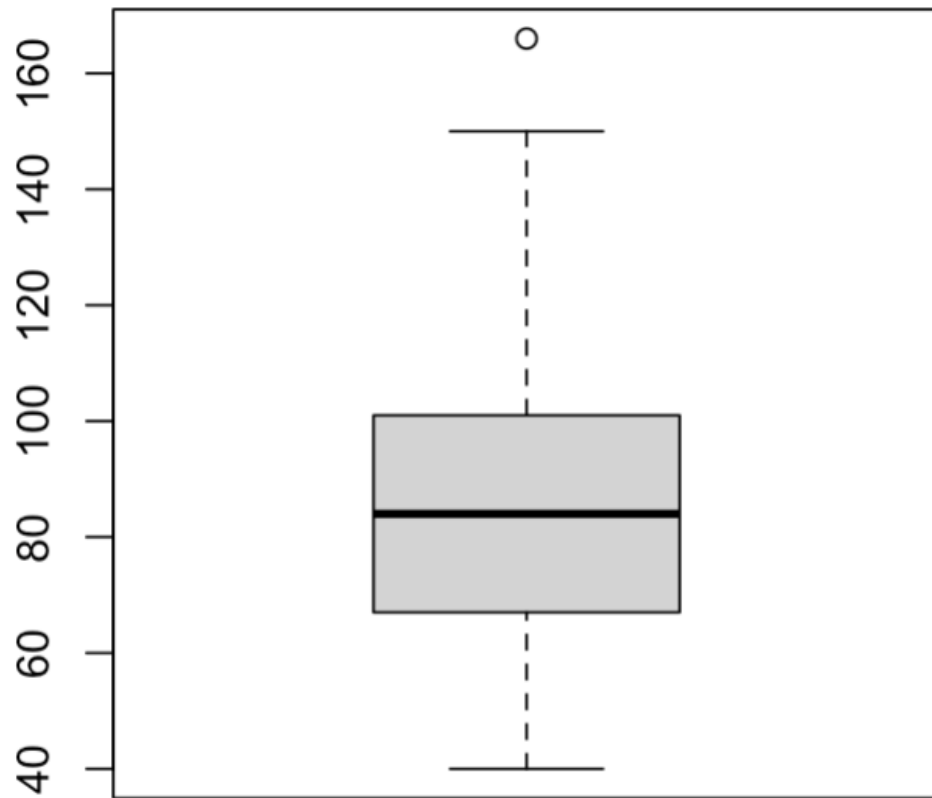

TRATAREA VALORILOR EXTREME

- ***Graficul Box-Plot***
- ***Scorurile z – scorurile aflate în afara intervalului $-3z \rightarrow 3z$ sunt considerate scoruri extreme***

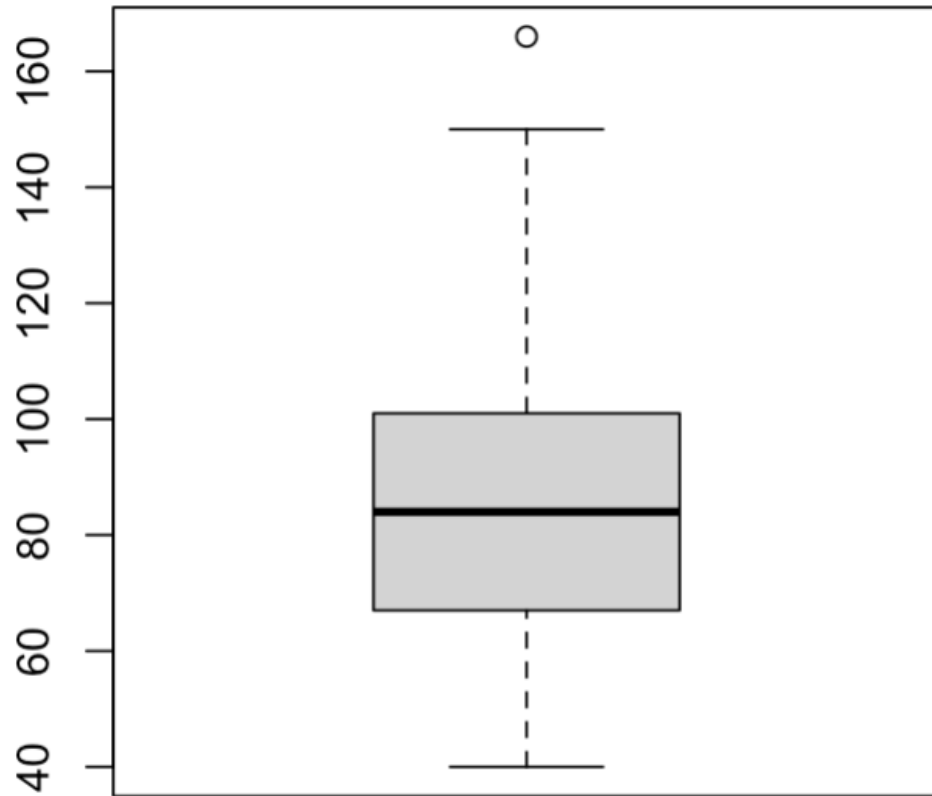
OUTLIERS

- Graficul Boxplot reprezintă o metodă simplă de identificare a valorilor extreme.
- Înălțimea cutiei este egală cu abaterea interquartilă (quartila 3 – quartila 1)
- Marginea de sus a cutiei este Quartila 3, în timp ce marginea de jos este Quartila 1.

OUTLIERS

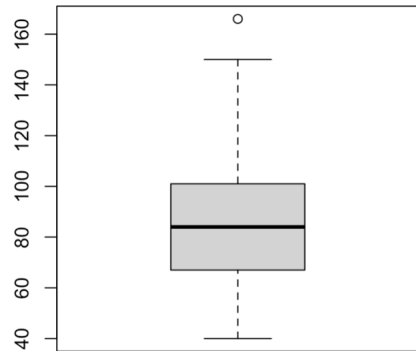
- Limita superioară este calculată folosind formula $\text{Quartila } 3 + 1,5 \cdot H$
- Limita inferioară este calculată folosind formula $\text{Quartila } 1 - 1,5 \cdot H$

OUTLIERS

```
summary(bd$DERS)
```

Min.	1st Qu.	Median	Mean	3rd Qu.	Max.
40.00	67.00	84.00	85.16	101.00	166.00

- $Q1 = 67$, while $Q3 = 101$.
- Abaterea interquartilă (H) = $101 - 67 \rightarrow H = 34$
- Limita inferioară = $Q1 - 1.5 * H \rightarrow$ lower limit = $67 - 1.5 * 34$
- Limita inferioară = $67 - 51 \rightarrow$ lower limit = 16.
- Limita superioară – $Q3 + 1.5 * H \rightarrow$ upper limit = $101 + 1.5 * 34$
- Limita superioară = $101 + 54 \rightarrow$ upper limit = 155
- Values that are not between 16 and 155 are outliers.

MULȚUMESC!!!

